ספורט

מאת
אלכסנדר אלכסנדרוני

נצחון המכביק...

שוב נוכחנו לדעת שיש קהל להו־פעות ספורטיביות רציניות בארץ. 8000 איש, שהתכנסו בשבת שעברה למשחק הראשון של הקבוצה האורחת מיוגו־סלביה „נאשה קרילה", הוכיחו זאת בצורה בולטת.

מי פילל שביום סגריר זה, שקדם לו גם שבוע של גשמים, ינהר הקהל בהמוניו כדי לחזות במאבק הראשון בין „נאשה קרילה" ו„מכבי" תל־אביב! עד הרגע האחרון היססה הנהלת „מכבי", אם לערוך בכלל באותו יום את התחרות. כשנפלה ההכרעה, האיר המזל, שהתבטא הפעם בצורת מזג האויר, את פניו. עוד בתחילת המש־חק טפטף הגשם. אך בד בבד עם עליית מתח המשחק, הלך מזג האויר ונתבהר יותר ויותר. זכינו, איפוא ליהנות מהת־מודדות שתי הקבוצות.

„מכבי" יצאה כמנצחת במאבק זה. היא הצליחה לסיים את משחקה בשיעור 3:1. נשאלת שאלה: האם הנצחון שהשיגה הקבוצה העברית התל־אביבית, בא במקרה או שהושג מתוך מאבק וע־מידה איתנה במשחק קשה זה? בחלק השני של השאלה נעוצה התשובה. אם כי קבוצת „מכבי" נפלה במקצת במובן הטכסיסי בהשוואה לירי־בתה, הרי בכל זאת ידעה מראש כיצד לתכנן את הת־קפותיה נגדה. כשבמחצית השניה של המשחק גבר לחץ היוגוסלבים על שער המכבים, עמדה ההגנה מוצקת וסיכלה את כל התקפותיהם, וכאן יש לציין בראש ובראשונה את השוער של קבו־צת „מכבי" — אברהם בנדרסקי. זה איש הצבא המובהק, שהשתתף בקרבות הנגב והצטיין בגבורתו. לראשונה לא נכלל בנדרסקי בהרכב הקבוצה למשחק, הואיל ובמשך השבועות האחרונים הת־רופפה בריאותו. אך הרגש הספורטיבי שבו לא הניח לו לוותר על השתתפות במאבק בינלאומי מעין זה. וביום המש־חק התייצב לפני מאמנו בהחלטה נחו־שה להגן על שער „מכבי". ויש להודות שהוא מילא את יעודו על הצד היותר טוב. מי שראה את ההתפרצות של היו־גוסלבים בדקות האחרונות למשחק, מי שראה את הבעיטות החדות והחזקות מקרוב של „נאשה קרילה", ומי שראה את אופן הנגתו וזניקותיו של בנ־דרסקי, מוכרח להודות שלו חלק גדול בנצחון שהשיגה קבוצת „מכבי".

עזרו לו בנאמנות חברי ההגנה וב־ראש בראשונה „הסטופר", שלום שלוס־סון, שלמרות ידו הפצועה והחבושה ידע למצוא את מקומו הנכון במשחק ולהדף את התקפות היוגוסלבים.

גם שורת החלוצים לא נפלה הפעם בהישגיה. חידוש מה היה כהעמדתו של אלי פוקס, הרץ המרכזי הקלסי של יש־ראל, כמקשר — דבר שלא סייע בהר־בה. אם כי היו לו לאלי רגעים של הת־רוממות ובעיטות עזות שנשלחו לעבר שער היוגוסלבים. שורת החלוצים עש־תה כמיטב יכולתה וביניהם שני שח־קנים: מרימוביץ וישראלי, שעליהם הוטלה המעמסה של ההתקפה.

חשופט מפיל את הפור על מקום הקבוצות על המגרש. ראשי הקבוצות, השופטים והשחקנים נושאים את עיניהם לראות כיצד יפול דבר.

התקפת היוגוסלבים ליד שער „מכבי". בנדרסקי, שוער ה„מכבי", מזנק קדימה ועוצר כדור מסוכן.

השערים שהובקעו על ידי המכבים היו שערים יפים, והיפה מכולם היה השני — שעה שצבי סטודינסקי נגח בראשו והחדיר את הכדור לרשת. המב־צע הזה נתקבל על ידי כל הקהל בת־שואות רמות.

„מכבי" ניצחה בצדק, היה זה יום שלה. יום שירשם בתולדות קבוצה זו.

הקבוצה היוגוסלבית, אף שלא הב־ריקה במשחקה, הצטיינה במבצעים מיו־חדים, ובמיוחד נתגלה הדבר במחצית השניה של המשחק. מי יודע איך היו פני הדברים אילו ניתנו ליוגוסלבים התנאים שבהם הם רגילים. מגרש איצ־טדיון המכביה לא היה נוח לאורחים. הבוץ הפריע מאד למשחקם. הכדור הכ־בד היקשה על דרך משחקם. אף על פי כן הופיעו האורחים כקבוצה מאומנת, שכושר יכולתה במובן הספורטיבי וה־פיזי הוא טוב. אפשר לשפוט על יכול־תה של קבוצה זו רק בתנאים מתאי־מים של מזג האויר. במיוחד התבלט בתוכם הקיצוני השמאלי — בורוביץ' — שסיכן בגיחותיו מדי פעם בפעם את שער „מכבי".

האם למדנו משהו מן המשחק הזה? על שאלה זו יש לענות בחיוב. ראשית כל ראינו קבוצה שהתנהגותה על המג־רש היא מופתית. ראינו קבוצה שלמ־רות רצונה העז לנצח שחקה במשך 90 דקות מבלי להוריד את קצב משח־קה. ובשבילנו כל פגישה עם קבוצה מחוץ לארץ מהווה לא רק מבחן כו־חות, אלא גם נותנת לנו הזדמנות לח־רוג משיגרת המשחקים המקומיים, שרק לעתים קרובות מתרוממים למשחק בעל מתח.

ביקורה של קבוצת „נאשה קרילה" הוא מכל הבחינות חיובי, והוא נותן הזדמנות לא רק לקבוצות הראשיות שלנו להתמודד אתם, אלא הפעם סטינו מהדרך ונתנו לקבוצות כגון מכבי חי־פה, מכבי נתניה, הזדמנות להלחם ביריב כה חזק כ„נאשה קרילה".

אי אפשר לסיים את דברנו מבלי להזכיר לטובה את הסדר המופתי ששרר סביב המגרש. הפעם הראו מארגני הת־חרות שאפשר ואפשר לארגן תחרות שאין בה פגעים ארגוניים, והמדובר הוא באיצטדיון המכביה, שאינו מצטיין בתנאים המאפשרים להשתלט על הקהל כשהוא בא בהמוניו.

יצאנו מהמגרש ברגש של סיפוק, ולא פגעה בנו העובדה שבמשך שעתיים ישבנו במגרש כשהקור והרוח נוהגים בנו ביד חזקה...

פינת הירק שלנו

קוניאק לארוחת הבוקר!

השלג כיסה את פני האדמה. לא רק באזורי ההרים, אלא גם השפלה הפכה שטיח לבן ונוצץ. זה 80 שנה לא היה כדבר הזה בארץ.

היה קר מאד בחדר ועקרת הבית החליטה להגיש לבני משפחתה ארוחת בוקר „כיד המלך" ולצייד אותם במס־פר קלוריות מספיק בהתאם למזג האויר. ביום הזה נתנה גם ביצה „אקסטרא" לכל אחד, אף כי הממוצע של שר האספקה מגיע רק ל־½ ביצה ליום...

אך הגה הופיע על השלחן, בין הסלטים והגבינה הרזה של „תנובה" בקבוק קוניאק „מדיצינל" של „כרמל מזרחי", לתמהונה הרב של עקרת הבית.

— הכל טוב ויפה — אמרו הבעל והבנים — אך לצאת לעבודה ביום כזה לא יתכן, מבלי ללגום תחילה כו־סית קוניאק. כך אנו מחוסנים כראוי כלפי „מחבל" לבן זה.

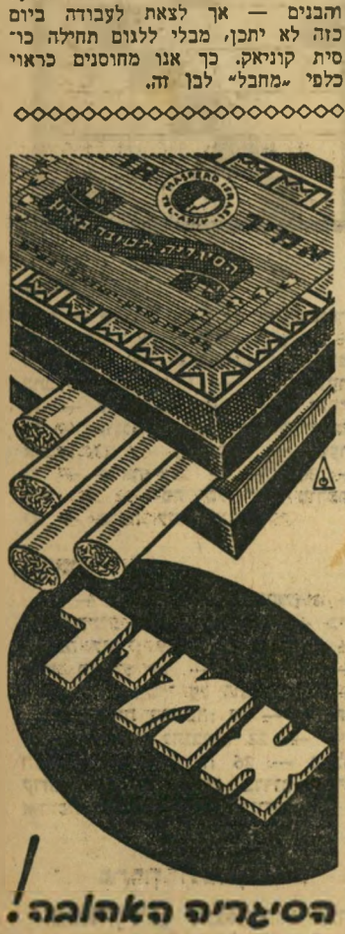

הסנה חברה ארץ־ישראלית לאחריות בע"מ

חברת הביטוח הגדולה בארץ

סכום הביטוח (חיים) — 6,000,000.- לי"י
ההכנסה הכללית (1949) — 1,335,000.- לי"י
(כולל ביטוח לשעת חירום)
הון וקרנות — 1,270,000.- לי"י

המרכז: תל־אביב, רחוב ל"לינבלום 44
טלפון 4431/2 — ת. ד. 805